

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 032121 23 Кж
Бања Лука, 04.10.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Весне Антонић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против осуђеног Ж.З., због кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 4. у вези са чланом 2. и 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Заједничке канцеларије Ђ.-М. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 032121 22 Кбс од 30.05.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.10.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе бранилаца осуђеног Ж.З., преиначава се рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 032121 22 Кбс од 30.05.2023. године и утврђује да је по закону наступило брисање осуде, казне затвора у трајању од 5 (пет) година, која му је изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-11/05 од 01.04.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 032121 22 Кбс од 30.05.2023. године, одбијена је молба бранилаца осуђеног Ж.З. којом су тражили брисање осуде по пресуди Окружног суда у Бањој Луци број К-11/05 од 01.04.2005. године.

Против тога рјешења браниоци осуђеног су благовремено изјавили жалбу не наводећи основе побијања, али из садржаја жалбе произилази да сматрају да није било мјеста одбијању молбе за брисање осуде, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и усвоји захтјев осуђеног за брисање осуде или да се побијано рјешење укине и врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Осуђени је пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-11/05 од 01.04.2005. године, осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, због кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 4. у вези са чланом 2. и 1. Кривичног закона Републике Српске. Браниоци осуђеног су молбом тражили да се та осуда брише из казнене евиденције и уз

молбу су доставили допис (обавјештење) из које произлази да су се претходно обратили Министарству унутрашњих послова Републике Српске за брисање осуде и да су дописом обавијештени да нису испуњени услови за законско брисање осуде и да се обрате суду, да суд проведе поступак брисања, уколико су испуњени услови.

Првостепени суд је рјешењем ту молбу одбио, наводећи у образложењу побијаног рјешења, да нису испуњени услови за брисање осуде, позивајући се на одредбе члана 102. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03 и 108/04), које одредбе се односе на судску рехабилитацију и које су важиле у вријеме када је кривично дјело почињено.

С тим у вези побијано рјешење губи из вида чињеницу да се брисање осуде из казнене евиденције по захтјеву осуђеног увијек спроводи по важећем Кривичном законнику, без обзира да ли су услови за брисање осуде из казнене евиденције повољнији по Кривичном законнику који је важио у вријеме осуде таквог лица, под условом да осуда није брисана по тим прописима.

Имајући у виду наведено, према одредби члана 90. став 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 69/17 и 15/21), законска рехабилитација може се примијенити само према лицима која раније нису осуђивана или се по закону сматрају неосуђиваним, док је у ставу 5. истог члана прописано да осуде на казну затвора у трајању преко три до пет година се бришу из казнене евиденције, кад протекне десет година од издржане, опроштене или застарјеле казне. Осуђени је казну, по наведеној правоснажној пресуди издржао 18.05.2009. године, тако да се осуда из казнене евиденције може брисати по протеку десет година тј. 18.05.2019. године од дана извршене, издржане, опроштене или застарјеле казне, под условом да осуђени у то вријеме не учини ново кривично дјело.

Како се ради о законској рехабилитацији, браниоци осуђеног су молбу за законско брисање осуде с правом доставили надлежном органу (Министарству унутрашњих послова Републике Српске), које није донијело рјешење о брисању осуде (доставили обавјештење), ради чега су били испуњени услови да у смислу члана 369. став 1. ЗКП РС молбу за брисање осуде доставе првостепеном суду и затраже од суда да се утврди да је брисање осуде наступило по закону.

Из списка предмета произлази да је Основни суд у Новом Граду својим рјешењима број 76 0 К 004354 21 Кбс (правоснажно 16.11.2021. године) и рјешењем број 76 0 К 023507 21 Кбс (правоснажно 11.02.2022. године) брисао осуде по пресуди Основног суда у Новом Граду број 76 0 К 004354 10 К (правоснажна 17.03.2010. године) којом је осуђеном изречена казну затвора у трајању од 5 (пет) мјесеци условно, 1 (једна) година и 6 (шест) мјесеци због кривичног дјела из члана 236. став 1. КЗ РС и пресуди истог суда број 76 0 К 023507 16 К (правоснажна 02.03.2017. године), којом је осуђеном изречена казна затвора у трајању од 7 (седам) мјесеци због кривичног дјела из члана 225. став 1. КЗ РС. С тим у вези, правилним тумачењем одредбе члана члана 93. став 4. КЗ РС, подаци из казнене евиденције о брисању осуде се не могу дати никоме и ова одредба сагледана у корелацији са одредбом члана 89. став 1. и 2. КЗ РС,

упућује на закључак да се осуђени сматра неосуђиваним, тако да су испуњени услови за законско брисање осуде по пресуди Окружног суда у Бањој Луци број К-11/05 од 01.04.2005. године, које је наступило по закону.

Сходно изложеном ваљало је уважавањем жалбе бранилаца осуђеног, првостепено рјешење преиначити и примјеном одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић